

عنوان مقاله:

عوامل ترک معروف در نهج البلاغه

محل انتشار:

کنفرانس جهانی روانشناسی و علوم تربیتی، حقوق و علوم اجتماعی در آغاز هزاره سوم (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

فاطمه میرقادری - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته علوم حدیث دانشگاه قرآن و حدیث شهرری ایران

زهراسادات کبیری - دانشجوی دکتری رشته تصوف و عرفان اسلامی دانشگاه ادیان و مذاهب اسلامی قم ایران

خلاصه مقاله:

معروف کار شناخته شده و شایسته است. تمام افراد عاقل نسبت به گسترش معروف علاقمند هستند و ترک معروف را کاری ناپسندی شمارند. اما مساله ی اصلی این است که علی رغم شناخت معروف و ضرورت گسترش آن، گاهی معروف ترک می شود. امام علی 7، در جای جای نهج البلاغه، از این علل سخن به میان آورده اند. در واقع حضرت، به عنوان رهبر و پیشوا، و کسی که عهده دار زمامردم است، در امور آنها می نگرستند و عوامل کوتاهی مردم را واکاوی می کردند، و با سخنان گرانبایشان، به آنها گوشزد می کردند. مقاله حاضر بر آن است تا این عوامل را، از منظر نهج البلاغه واکاوی نماید. لذا این مباحث در سه محور اصلی تنظیم شده است. فصل اول عوامل شناختی ترک معروف، فصل دوم عوامل فردی ترک معروف، و فصل سوم عوامل اجتماعی ترک معروف است.

کلمات کلیدی:

عوامل ترک، معروف، منکر، امام علی 7

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/592310>

